

J. B.

"Metoda historyczna w biologii", K. A. Timiriazew, Warszawa 1957 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 4/2, 376

1959

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Książka Becka jest udaną próbą — jak można sądzić — połączenia zagadnień natury życia z ewolucją myśli naukowej w ciągu dwóch tysięcy lat.

Autor jest biologiem i w konsekwencji praca jego poświęcona jest problemom natury biologicznej. Oto niektóre z zagadnień poruszonych w książce: Co to jest gen?, Jakie są początki życia na ziemi? Jakie jest miejsce człowieka w naturze? Pytania, jakie stawia autor i odpowiedzi, jakie daje, wprowadzają czytelnika nie tylko w aktualny stan wiedzy w dziedzinie nauki o człowieku, lecz również zaznajamiają z odkryciami naukowymi, które od wieków pobudzają do dalszych badań i wpływają na rozszerzenie i pogłębienie wiedzy o życiu i jego istocie.

Biolog może obecnie wyjaśnić wiele spraw absorbujących umysły ludzkie, może omówić perspektywy na przyszłość. Te zadania w pełni realizuje autor, a jego apel do biologów i fizyków oraz wszystkich ludzi myślących o dalsze badania w dziedzinie nauki o naturze na pewno znajdzie szeroki oddźwięk. Dyskusyjny charakter książki wpłynie niewątpliwie na głębsze zainteresowanie się zagadnieniami biologicznymi z punktu widzenia filozoficznego i historycznego.

M. B.-N.

K. A. Timiriazew, *Metoda historyczna w biologii*, PWN, Warszawa 1957, s. 218.

Pod tym tytułem ukazał się przekład trzeciego tomu dzieł wybitnego przyrodnika rosyjskiego Timiriazewa (1843—1920) wydanych w języku rosyjskim już w roku 1949. W dziesięciu rozdziałach powstałych w różnych okresach czasu zawarł autor głębokie i wnikliwe studium teorii Karola Darwina.

J. B.

C. Christoph Beringer, *Geschichte der Geologie und des geologischen Weltbildes*, F. Enke Verlag, Stuttgart 1954, s. 158.

Praca Beringera jest udaną próbą przedstawienia historii geologii i idei geologicznych na szerokim tle rozwoju myśli teoretycznej. Autor przeszedł w niej rozwój nauki od jej początków w starożytności (I), poprzez wczesny, doniosły w skutkach etap w latach 1500—1800 (II), okres klasyczny w pierwszej połowie XIX wieku (III), okres teorii ewolucji (IV), okres dynamizmu i historyzmu (V) do współczesnego stanu badań geologicznych.

Znaczenie tego zwięzłego lecz bogatego w treść dzieła jest tym większe, że od czasu wydanej przed 50 laty książki Zittla: *Geschichte der Geologie und Paläontologie* jest ono pierwszym opracowaniem z zakresu historii geologicznej dyscypliny. U polskiego specjalisty i historyka nauki wzbudzi tym większe zainteresowanie, że nasza literatura naukowa nie posiada na razie podobnego opracowania.

J. B.